

4

ระบบบริหารจัดการรถยนต์แบบดิจิทัล: จากกระบวนการกระดาษสู่การบริหารข้อมูลแบบครบวงจร

ประเภทผลงาน

- () สายวิชาการ
- () นวัตกรรมการเรียนการสอน / Technology Enhanced Learning (TEL)
- () AI Hackathon เพื่อพัฒนาการเรียนการสอน
- (✓) สายสนับสนุน โปรตรับ
 - () การพัฒนาระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ
 - (✓) การพัฒนางาน / กระบวนการ / R2R
 - () การพัฒนาห้องปฏิบัติการ
 - () AI Hackathon เพื่อการบริหารจัดการองค์กร / การให้บริการ

ประเภทการนำไปใช้ประโยชน์

- () นวัตกรรม
- () R2R
- (✓) การพัฒนางาน/การลดขั้นตอน

เจ้าของผลงาน

1. นายณัฐวุฒิ จันทร์ นักวิชาการคอมพิวเตอร์ปฏิบัติการ คณะเภสัชศาสตร์
2. นายนเรศน์ กำลั้งดี ผู้ปฏิบัติงานบริหารปฏิบัติงาน คณะเภสัชศาสตร์

1. บทคัดย่อ

บทนำ การบริหารจัดการรถยนต์ของคณะเภสัชศาสตร์ มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี เป็นภารกิจสนับสนุนที่เกี่ยวข้องกับผู้รับบริการหลายกลุ่ม ได้แก่ ผู้ขอใช้รถยนต์ พนักงานขับรถยนต์ ผู้ปฏิบัติงานด้านบริหาร และผู้บริหาร โดยกระบวนการเดิมใช้แบบฟอร์มกระดาษ การประสานงานหลายขั้นตอน และการบันทึกข้อมูลซ้ำใน Microsoft Excel ส่งผลให้การตรวจสอบรถว่าง การจัดสรรรถและพนักงานขับรถ การบันทึกระยะทาง น้ำมันเชื้อเพลิง การซ่อมบำรุง และการจัดทำรายงานใช้เวลานานและมีความเสี่ยงต่อความคลาดเคลื่อนของข้อมูล วัตถุประสงค์ เพื่อพัฒนาระบบบริหารจัดการรถยนต์แบบดิจิทัลที่เชื่อมโยงการขอใช้รถ การอนุมัติ การจัดสรรรถและพนักงานขับรถ การตรวจสอบสภาพรถก่อนและหลังใช้งาน การบันทึกระยะทาง น้ำมันเชื้อเพลิง การซ่อมบำรุง และการรายงานผลบนฐานข้อมูลเดียวกัน และเพื่อประเมินประสิทธิภาพของระบบหลังการพัฒนา วิธีดำเนินการ พัฒนาระบบในรูปแบบ Web Application โดยวิเคราะห์กระบวนการเดิมและออกแบบกระบวนการใหม่ให้เชื่อมโยงข้อมูลตั้งแต่การขอใช้รถจนถึงการรายงานผล ดำเนินการทดสอบการทำงานของระบบ (System Testing) และทดสอบการยอมรับของผู้ใช้ (User Acceptance Test: UAT) ก่อนนำไปใช้งานจริง จากนั้นเปรียบเทียบผลก่อนและหลังการใช้งานด้านระยะเวลาการดำเนินงานและความคลาดเคลื่อนของข้อมูล พร้อมประเมินความพึงพอใจของผู้ใช้งานจำนวน 30 คน ผลการดำเนินงาน เวลาเฉลี่ยต่อการจองรถจาก 16 ชั่วโมงเหลือ 30 นาที ลดลงร้อยละ 96.90 การตรวจสอบวันและเวลาว่างของรถจากเดิม 30 นาทีเป็นการตรวจสอบได้ทันที ลดลงร้อยละ 100 และระยะเวลาการจัดทำรายงานประจำเดือนลดจาก 8 ชั่วโมงเหลือ 30 นาที ลดลงร้อยละ 93.75 ขณะที่ความคลาดเคลื่อนของข้อมูลลดจากร้อยละ 10 เหลือน้อยกว่าร้อยละ 2 หรือลดลงอย่างน้อยร้อยละ 80 ผู้ใช้งานมีความพึงพอใจโดยรวมร้อยละ 94.00 สรุปและอภิปรายผล ระบบบริหารจัดการรถยนต์แบบดิจิทัลช่วยปรับกระบวนการจากการใช้เอกสารและการบันทึกข้อมูลซ้ำไปสู่การทำงานบนฐานข้อมูลเดียวกัน ส่งผลให้กระบวนการรวดเร็วขึ้น ข้อมูลมีความถูกต้องมากขึ้น และสามารถจัดทำรายงานเพื่อสนับสนุนการตัดสินใจของผู้บริหารได้อย่างมีประสิทธิภาพ ผลการดำเนินงานสะท้อนว่าการเชื่อมโยงข้อมูลตั้งแต่การขอใช้รถ การปฏิบัติงาน การใช้น้ำมันเชื้อเพลิง และการซ่อมบำรุง ช่วยลดขั้นตอนและเพิ่ม

ประสิทธิภาพการบริหารจัดการ ทั้งยังสามารถนำแนวคิดและกระบวนการไปประยุกต์ใช้กับหน่วยงานอื่นที่มีบริบทการบริหารทรัพยากรานพาหนะหรือกระบวนการที่ยังพึ่งพาเอกสารและการบันทึกข้อมูลซ้ำได้

2. บทนำ

การบริหารจัดการรถยนต์ของคณะเภสัชศาสตร์ มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี เป็นภารกิจสนับสนุนที่เกี่ยวข้องกับผู้รับบริการหลายกลุ่ม ทั้งผู้ขอใช้รถยนต์ พนักงานขับรถยนต์ ผู้ปฏิบัติงานด้านบริหาร ผู้ดูแลระบบ และผู้บริหาร ขณะเดียวกันมีข้อจำกัดด้านจำนวนรถยนต์ เวลาให้บริการ พนักงานขับรถยนต์ และค่าใช้จ่ายในการดำเนินงาน ดังนั้น การบริหารจัดการรถยนต์จึงจำเป็นต้องมีระบบที่สามารถจัดสรรทรัพยากรได้อย่างเหมาะสม มีข้อมูลที่ถูกต้อง เป็นปัจจุบัน ตรวจสอบย้อนหลังได้ และสามารถนำข้อมูลมาใช้ประกอบการตัดสินใจของผู้บริหารได้ ซึ่งเดิมคณะเภสัชศาสตร์ดำเนินการโดยให้ผู้ขอใช้รถกรอกแบบฟอร์มกระดาษ จากนั้นส่งต่อเพื่อจัดรถและพนักงานขับรถ เสนอผู้บริหารอนุมัติ และภายหลังนำข้อมูลจากเอกสารมาบันทึกซ้ำใน Microsoft Excel เพื่อจัดทำสถิติ รายงาน และ Dashboard ส่งผลให้ข้อมูลเดียวกันถูกบันทึกหลายครั้งและอยู่คนละแหล่ง ปัญหาที่สำคัญ ได้แก่ ผู้ขอใช้รถไม่สามารถเห็นตารางรถว่างในเวลาที่ต้องการ เจ้าหน้าที่ต้องใช้เวลาในการประสานงานและตรวจสอบหลายขั้นตอน ข้อมูลมีความเสี่ยงต่อความไม่ครบถ้วนหรือคลาดเคลื่อน และผู้บริหารไม่สามารถได้รับข้อมูลสรุปที่เป็นปัจจุบันเพื่อกำกับการใช้ทรัพยากรและค่าใช้จ่ายได้อย่างมีประสิทธิภาพ

จากปัญหาดังกล่าว จึงนำแนวคิด “ข้อมูลครั้งเดียว ใช้ร่วมกันทั้งกระบวนการ” มาใช้ในการออกแบบ “ระบบบริหารจัดการรถยนต์แบบดิจิทัล” โดยไม่ได้มุ่งเพียงการเปลี่ยนแบบฟอร์มกระดาษเป็นแบบฟอร์มออนไลน์ แต่ปรับกระบวนการให้เชื่อมโยงตั้งแต่ผู้ขอใช้รถ การจัดสรรรถและพนักงานขับรถ การอนุมัติ การปฏิบัติงาน การตรวจสอบสภาพรถก่อนและหลังใช้งาน การบันทึกระยะทางและน้ำมันเชื้อเพลิง การบันทึกการซ่อมบำรุง จนถึงการวิเคราะห์และจัดทำรายงานสำหรับผู้บริหารบนฐานข้อมูลเดียวกัน

ในมิติของการปฏิบัติงาน ระบบช่วยให้ผู้รับผิดชอบสามารถตรวจสอบตารางการใช้รถและวางแผนการจัดรถให้สอดคล้องกับความต้องการของผู้รับบริการ ขณะเดียวกันสามารถติดตามความพร้อมของรถ ตรวจสอบข้อมูลก่อนและหลังการใช้งาน และบันทึกข้อมูลสำคัญ ได้แก่ ระยะทาง น้ำมันเชื้อเพลิง และข้อมูลการซ่อมบำรุง ซึ่งข้อมูลเหล่านี้สามารถนำมาวิเคราะห์เป็นรายคันและรายเดือนเพื่อใช้ประกอบการวางแผนการบำรุงรักษาและการบริหารทรัพยากร

ในมิติของผู้บริหาร ระบบมี Dashboard ที่ช่วยให้สามารถติดตามข้อมูลการใช้รถ น้ำมันเชื้อเพลิง และการซ่อมบำรุงได้อย่างเป็นระบบ ซึ่งเป็นฐานข้อมูลสำหรับการวางแผนทรัพยากรและงบประมาณในอนาคต

ในเชิงยุทธศาสตร์ ผลงานนี้สนับสนุนทิศทางของคณะในการยกระดับระบบสารสนเทศเพื่อการบริหารจัดการ และสอดคล้องกับกลยุทธ์ที่ 3 ของมหาวิทยาลัยอุบลราชธานีที่มุ่งสร้างองค์กรที่ว่องไวและเปลี่ยนผ่านสู่องค์กรที่ใช้เทคโนโลยีดิจิทัล รวมทั้งสนับสนุนการใช้ทรัพยากรอย่างคุ้มค่าและการบริหารงานที่ตรวจสอบได้

ดังนั้น ผลงานนี้จึงเป็นการพัฒนากระบวนการบริหารรถยนต์โดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลและการจัดการความรู้จากการปฏิบัติงานจริงเป็นเครื่องมือในการลดขั้นตอน ลดการบันทึกข้อมูลซ้ำ เพิ่มความถูกต้องของข้อมูล และเปลี่ยนข้อมูลการใช้รถยนต์ให้เป็นสารสนเทศสำหรับการบริหารจัดการ

3. วัตถุประสงค์

3.1 เพื่อพัฒนาระบบบริหารจัดการรถยนต์ของคณะเภสัชศาสตร์ให้อยู่ในรูปแบบดิจิทัล และเชื่อมโยงกระบวนการตั้งแต่การตรวจสอบสถานะรถ การขอใช้รถ การจัดสรรรถและพนักงานขับรถ การอนุมัติ การปฏิบัติงาน การบันทึกผลการใช้รถ การใช้น้ำมันเชื้อเพลิง การซ่อมบำรุง และการรายงานผลไว้ในระบบเดียวกัน

3.2 เพื่อประเมินประสิทธิภาพของระบบโดยเปรียบเทียบผลก่อนและหลังการใช้งาน ทั้งด้านระยะเวลาการดำเนินงาน ความคลาดเคลื่อนของข้อมูล และความพึงพอใจของผู้ใช้งาน

4. วิธีการ/เครื่องมือ

4.1 วิเคราะห์กระบวนการงานและถอดปัญหาจากผู้ใช้งาน ทบทวนขั้นตอนเดิมและรวบรวม pain points ความต้องการจากผู้เกี่ยวข้อง 4 กลุ่ม ได้แก่ ผู้ขอใช้รถยนต์ พนักงานขับรถยนต์ ผู้ปฏิบัติงานด้านบริหาร และผู้บริหาร เพื่อกำหนดกระบวนการงานที่ควรลด ตัด หรือเชื่อมโยง

4.2 ออกแบบกระบวนการใหม่และระบบกลาง ออกแบบให้ผู้เกี่ยวข้องใช้ข้อมูลชุดเดียวกัน โดยมีฟังก์ชันหลัก ได้แก่ ตรวจสอบวันและเวลาว่างของรถ ขอใช้รถและส่งอนุมัติออนไลน์ จัดสรรรถและพนักงานขับรถ แจ้งเตือนทาง Email บันทึกผลการใช้รถ/น้ำมันเชื้อเพลิง/ค่าซ่อมบำรุง และแสดง Dashboard เพื่อการติดตามและตัดสินใจ

4.3 พัฒนา ทดสอบ และปรับปรุงจากการใช้งานจริง พัฒนาระบบในรูปแบบ Web Application เชื่อมต่อฐานข้อมูลกลาง จากนั้นทดสอบการทำงานของระบบ (System Testing) และทดสอบการยอมรับของผู้ใช้ (User Acceptance Test: UAT) เพื่อปรับระบบให้สอดคล้องกับการปฏิบัติงานจริงก่อนนำไปใช้

4.4 ประเมินผลก่อน-หลัง เปรียบเทียบเวลาเฉลี่ยต่อการจอง เวลาในการตรวจสอบรถว่าง เวลาในการจัดทำรายงานประจำเดือน และสัดส่วนความคลาดเคลื่อนของข้อมูล พร้อมประเมินความพึงพอใจของผู้ใช้งาน 3 กลุ่ม ได้แก่ ขอใช้รถยนต์ พนักงานขับรถยนต์ ผู้ปฏิบัติงานด้านบริหาร จำนวน 30 คน ด้วยคะแนนระดับ 5 คะแนน

5. ผลการดำเนินงาน

5.1 ด้านประสิทธิผลของกระบวนการงาน ผลการเปรียบเทียบก่อนและหลังการพัฒนาระบบ พบว่ากระบวนการงานมีประสิทธิภาพเพิ่มขึ้นอย่างชัดเจนดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 ผลลัพธ์สำคัญก่อนและหลังใช้ระบบบริหารจัดการรถยนต์แบบดิจิทัล

ตัวชี้วัด	ก่อนใช้ระบบ	หลังใช้ระบบ	ผลที่เปลี่ยนแปลง
เวลาเฉลี่ยต่อการจอง	16 ชั่วโมง	30 นาที	↓ ร้อยละ 96.9
เวลาตรวจสอบวัน/เวลาว่าง	30 นาที	ตรวจสอบได้ทันที	↓ ร้อยละ 100
การจัดทำรายงานประจำเดือน	8 ชั่วโมง	30 นาที	↓ ร้อยละ 93.75
สัดส่วนความคลาดเคลื่อนของข้อมูล	ร้อยละ 10	น้อยกว่าร้อยละ 2	↓ อย่างน้อยร้อยละ 80

ข้อมูลดังกล่าวแสดงให้เห็นว่าการเปลี่ยนจากกระบวนการแบบกระดาษและการบันทึกข้อมูลเข้าไปสู่ฐานข้อมูลกลางสามารถลดระยะเวลาการดำเนินงานและเพิ่มความถูกต้องของข้อมูลได้อย่างเป็นรูปธรรม

5.2 ผลด้านการบริหารจัดการรถยนต์ ระบบทำให้ผู้รับผิดชอบสามารถตรวจสอบตารางการใช้รถ และวางแผนการจัดสรรรถตามความต้องการของผู้รับบริการได้จากข้อมูลในระบบเดียวกัน ผู้ขอใช้รถสามารถตรวจสอบความพร้อมของรถก่อนส่งคำขอ ขณะที่ผู้ดูแลสามารถลดภาระจากการตรวจสอบและบันทึกข้อมูลซ้ำ พนักงานขับรถมีข้อมูลการปฏิบัติงานที่ชัดเจน และผู้บริหารสามารถติดตามข้อมูลการใช้รถและค่าใช้จ่ายผ่าน Dashboard

5.3 ผลด้านข้อมูลเพื่อการวางแผนซ่อมบำรุง การเชื่อมโยงข้อมูลการใช้รถ ระยะเวลา น้ำมันเชื้อเพลิง และการซ่อมบำรุง ทำให้ข้อมูลของรถแต่ละคันสามารถนำมาพิจารณาประกอบการวางแผนการบำรุงรักษาได้ โดยเปลี่ยนจากการพิจารณาเฉพาะเหตุการณ์หรือเอกสารรายครั้ง ไปสู่การใช้ข้อมูลสะสมจากการปฏิบัติงาน ข้อมูลดังกล่าวยังสามารถนำเสนอในรูปแบบ Dashboard เพื่อใช้ประกอบการวางแผนทรัพยากรและงบประมาณต่อไป

5.4 ผลด้านคุณภาพข้อมูล การใช้ฐานข้อมูลกลางทำให้ข้อมูลที่เกิดขึ้นจากการขอใช้รถ การจัดสรรรถ การปฏิบัติงาน การใช้ น้ำมันเชื้อเพลิง และการซ่อมบำรุงสามารถเชื่อมโยงกันได้ ลดการถ่ายโอนข้อมูลหลายครั้ง ซึ่งเป็นสาเหตุหนึ่งของความคลาดเคลื่อน ผลการประเมินพบว่าสัดส่วนความคลาดเคลื่อนของข้อมูลลดจากร้อยละ 10 เหลือน้อยกว่าร้อยละ 2 หรือลดลงอย่างน้อยร้อยละ 80

5.5 ผลด้านความพึงพอใจ ผู้ใช้งาน 3 กลุ่ม จำนวน 30 คน มีความพึงพอใจโดยรวม คิดเป็นร้อยละ 94.00 โดยผู้ขอใช้รถยนต์มีคะแนนร้อยละ 97.80 คะแนน และพนักงานขับรถยนต์ คะแนนร้อยละ 100 และผู้ปฏิบัติงานด้านบริหารมีคะแนนร้อยละ 100 คะแนนผลดังกล่าวสะท้อนว่าระบบสามารถตอบสนองความต้องการของผู้ใช้งานในกระบวนการหลักได้ในระดับสูง

5.6 ผลด้านการจัดการความรู้จากการปฏิบัติงาน การพัฒนาระบบไม่ได้เริ่มจากการออกแบบเทคโนโลยีเพียงอย่างเดียว แต่เริ่มจากการถอดกระบวนการงานเดิม วิเคราะห์ปัญหา และรวบรวมความต้องการของผู้เกี่ยวข้อง 4 กลุ่ม ก่อนนำความรู้จากการปฏิบัติงานมาออกแบบกระบวนการงานใหม่ องค์ความรู้ที่เกิดขึ้นสามารถสรุปเป็นแนวปฏิบัติสำคัญ ได้แก่ 1) ข้อมูลครั้งเดียว ใช้ร่วมกันทั้งกระบวนการงาน 2) เชื่อมโยงข้อมูลการขอใช้รถกับข้อมูลการปฏิบัติงานจริง 3) ใช้ข้อมูลการใช้รถเพื่อวางแผนการบำรุงรักษา 4) เปลี่ยนข้อมูลการปฏิบัติงานเป็นสารสนเทศสำหรับผู้บริหาร 5) ใช้ผลสะท้อนจากผู้ใช้งานเพื่อปรับปรุงกระบวนการงานอย่างต่อเนื่อง

6. สรุป

การพัฒนาระบบบริหารจัดการรถยนต์ของคณะเภสัชศาสตร์แบบดิจิทัล เป็นการปรับเปลี่ยนกระบวนการงานจากการดำเนินงานแบบแยกส่วนและพึ่งพาเอกสาร ไปสู่การทำงานร่วมกันบนฐานข้อมูลกลาง โดยเชื่อมโยงกระบวนการงานตั้งแต่การขอใช้รถ การตรวจสอบรถว่าง การจัดสรรรถและพนักงานขับรถ การอนุมัติ การปฏิบัติงาน การบันทึกระยะทางและน้ำมันเชื้อเพลิง การซ่อมบำรุง และการรายงานเพื่อการบริหารผลการดำเนินงานมีประเด็นสำคัญ 4 ด้าน

1. ประสิทธิภาพของงานเพิ่มขึ้น เวลาเฉลี่ยต่อการจองลดลงร้อยละ 96.90 การตรวจสอบรถว่างสามารถดำเนินการได้ทันที และการจัดทำรายงานประจำเดือนลดลงร้อยละ 93.75
2. คุณภาพข้อมูลเพิ่มขึ้น ความคลาดเคลื่อนของข้อมูลลดลงอย่างน้อยร้อยละ 80 จากร้อยละ 10 เหลือน้อยกว่าร้อยละ 2
3. เกิดฐานข้อมูลเพื่อการบริหาร ข้อมูลการใช้รถ น้ำมันเชื้อเพลิง และการซ่อมบำรุงสามารถนำมาวิเคราะห์และแสดงผลผ่าน Dashboard เพื่อใช้ประกอบการวางแผนทรัพยากรและงบประมาณ
4. แผนต่อยอด: พัฒนาให้กระบวนการเสนอขอใช้รถ การอนุมัติ และการรายงานผลเป็น Paperless Office อย่างเต็มรูปแบบรวมทั้งเตรียมโครงสร้างให้สามารถเชื่อมโยงหรือขยายผลสู่การบริหารยานพาหนะร่วมในระดับมหาวิทยาลัย

ดังนั้น ผลงานนี้จึงไม่ได้เป็นเพียงการนำระบบดิจิทัลมาใช้แทนเอกสาร แต่เป็นการปรับกระบวนการงานและเปลี่ยนข้อมูลจากการปฏิบัติงานประจำให้เป็นข้อมูลสารสนเทศที่สามารถนำกลับมาใช้ในการบริหารจัดการรถยนต์ การวางแผนซ่อมบำรุง การจัดสรรทรัพยากร และการตัดสินใจของผู้บริหารได้อย่างต่อเนื่อง

7. ความสามารถในการนำผลงานไปใช้ประโยชน์หรือต่อยอดเพื่อให้บุคลากรหรือหน่วยงานอื่นไปใช้ประโยชน์ได้ในวงกว้าง (Impact)

7.1 การขยายผลไปยังหน่วยงานอื่น (Scalability) โครงสร้างระบบอิงกระบวนการงานบริหารรถยนต์ส่วนกลาง ซึ่งสามารถพบได้ในหน่วยงานภาครัฐและมหาวิทยาลัย จึงสามารถประยุกต์ใช้กับคณะ สำนัก กอง หรือหน่วยงานอื่น โดยปรับข้อมูลรถยนต์ ผู้มีอำนาจอนุมัติ และเงื่อนไขการให้บริการให้เหมาะสมกับบริบทของแต่ละหน่วยงาน

7.2 การนำแนวคิดไปใช้ซ้ำกับงานสนับสนุนอื่น (Reusability) แนวคิดสำคัญของผลงานคือการลดการบันทึกข้อมูลซ้ำและใช้ฐานข้อมูลกลางเชื่อมโยงผู้เกี่ยวข้องหลายบทบาท หลักคิดดังกล่าวสามารถนำไปประยุกต์ใช้กับงานสนับสนุนอื่นที่ยังใช้กระดาษ Microsoft Excel หรือมีการส่งต่อข้อมูลหลายขั้นตอน เช่น งานจองทรัพยากร งานซ่อมบำรุง งานบริการ หรือระบบติดตามคำขอ

7.3 ต่อยอดสู่ University Fleet Management ได้ (Extensibility): หากสามารถเชื่อมโยงข้อมูลรถยนต์และการให้บริการของหลายหน่วยงานเข้าด้วยกัน จะสามารถวิเคราะห์ภาพรวมกำลังรถ ส่วนกลาง อัตราการใช้รถ ค่าใช้จ่ายด้านน้ำมัน และแนวโน้มการซ่อมบำรุงได้ ซึ่งจะสนับสนุนการใช้ทรัพยากรร่วมกันและลดความซ้ำซ้อนของทรัพยากรในระดับมหาวิทยาลัย

7.4 ความสอดคล้องเชิงยุทธศาสตร์: ในระดับคณะ ผลงานสนับสนุนการยกระดับระบบสารสนเทศเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารและการตัดสินใจ; ในระดับมหาวิทยาลัย สอดคล้องกับแผนกลยุทธ์ มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี พ.ศ. 2568–2572 กลยุทธ์ที่ 3 ด้านการสร้างองค์กรที่ว่องไวและเปลี่ยนผ่านสู่องค์กรที่ใช้เทคโนโลยีดิจิทัล

7.5 ความสอดคล้องกับเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs): สนับสนุน SDG 9 ผ่านการพัฒนานวัตกรรม และโครงสร้างพื้นฐานดิจิทัลในการทำงาน, SDG 12 ผ่านการลดการพึ่งพาเอกสารและการใช้ทรัพยากรอย่างมีประสิทธิภาพ และ SDG 16 ผ่านกระบวนการงานที่มีข้อมูลเป็นระบบ ตรวจสอบย้อนหลังได้ และเอื้อต่อการบริหารที่มีประสิทธิผลและโปร่งใส

หมายเหตุด้านยุทธศาสตร์: อ้างอิงทิศทางจากแผนกลยุทธ์มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี ระยะ 5 ปี พ.ศ. 2568–2572 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2568) และกรอบ UBU Green University

ความเห็นจากหน่วยงาน

() เห็นชอบให้ส่งผลงานเข้าร่วมโครงการ

() ไม่เห็นชอบ

ลงนาม

(ดร.ศักดิ์สิทธิ์ ศรีภา)

คณบดีคณะเภสัชศาสตร์